

A HÉT EMBERE

*Büszke vagyok arra, hogy az ország távoli településein élőkkel beszélgetve Krúdy révén dicsfény vetül városunkra – mondja a Nyíregyházi Főiskola Magyar Nyelvészeti Tanszékének docense, aki fél évtizede foglalkozik intenzíven nagy írókkal, s aki tavasszal több héten át tartó Krúdy-sorozatával örvendeztette meg lapunk olvasóit. A kemecsei születésű fiú a Zrínyiben gimnazista, amikor megveszi és elolvassa *A vörös postakocsi*t. A főiskolán magyar-történelem szakon szerez tanári diplomát, majd a debreceni egyetem*

magyar szakát végzi el.

Középiskolai, később főiskolai tanárként Katona Béla nyomán fordul érdeklődése Krúdy felé. *Béla bácsi már beteg volt, s úgy éreztem, ebben a városban valakinek foglalkoznia kell a mi írókkal –* vall indítékairól.

Választása szerencsés volt, hiszen ahogyan elmélyült a kutatásban, egyre jobban megszerette őt. Olyannyira, hogy tudományos fokozatot is Krúdy stílusának vizsgálatából, az

emlékezési mechanizmus nyelvi szerveződésének elemzéséből szerez. Sorra jelennek meg publikációi a szakfolyóiratokban, a Szabolcs-Szatmár-Beregi Szemlében vagy épp legutóbb a Magyarantításban

dr. Pethő József Krúdy-kutató

A gordonka hangja címmel.

Örömmel tölt el, hogy milyen sokan szeretik őt, „az írók és a nők íróját”, legyenek bár a legkülönbözőbb érdeklődésű vagy akár

alacsonyabb végzettségű, kevésbé iskolázott emberek – szögezi le. Bár tudja, hogy manapság viszonylag kevesen forgatják műveit, állítja, hogy aki elkezdte őt olvasni, rajongója lesz. Sok jó élményt szerzett a

fiatalok körében, jöllehet Krúdy élvezetéhez talán bizonyos életkor is szükségeltetik.

Nem véletlen – teszi hozzá –, hogy a ma oly népszerű Márai Sándor példaképének, a legnagyobbak tartotta őt.

Írókat lefordították olaszra, németre, a környező országok nyelveire, de – a tanár úr szerint – nyelvi világát, szemléletmódját az érti, érzi meg igazán, aki járt már a Szent István vagy a Közép utcán, ismeri Bujtos, Sóstó fáit. Ezért is mondhatjuk: *Krúdy a miénk.*

fa